

ตรงนี้แหละทำให้เรามีความมั่นใจที่จะทำตามคำสอนของท่าน ต้องการที่จะเข้าถึงสิ่งที่ท่านกล่าวเอาไว้ เพื่อเราจะได้มีที่พึ่งที่ระลึก และจะได้ไปพิสูจน์กฎแห่งกรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสั่งสอนเอาไว้ และจะได้มีโอกาสไปโปรดหมู่ญาติของเรา

เพราะเหตุนี้ พรพรพานี้เราก็ต้องเข้มงวดกวดขันตัวเองให้ดี ปฏิบัติธรรมกันทุกวันให้สม่ำเสมอ โดยไม่ให้สิ่งใดมาเป็นอุปสรรคในความตั้งใจจริงของเรา ในคราวนี้ ไม่ว่าจะเจ็บ ป่วย ไข้ จะปวดเมื่อย มีภารกิจงานอะไร จะไม่ให้สิ่งนี้มาเป็นข้ออ้าง ข้อแม้ เงื่อนไขเหมือนที่ผ่าน ๆ มา ที่นับกันไปเป็นวัน ๆ นี้ได้ ๒๒ วัน เพื่อที่เราจะได้ทบทวนตัวเราว่าทำตามที่เราได้ตั้งใจกันแล้วหรือยัง

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

หนึ่งจนถึงที่สุดของภาพ

วันนี้วันที่ ๒๓ นับจากวันเข้าพรรษา พรพรพานี้เราได้ให้ชื่อว่า พรพรปาแห่งการบรรลุธรรม คือ พระเห็นพระ เณรเห็นพระ แล้วก็โยมเห็นพระ หมายถึงทุกคนจะต้องเห็นพระให้ได้ พระในที่นี้ก็คือพระรัตนตรัยซึ่งอยู่ภายในตัวของเราทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็นพระ เป็นเณร เป็นโยม อุบาสก อุบาสิกา สาธุชนหรือคนชาติไหนก็ตามล้วนมีพระรัตนตรัยในตัวทั้งสิ้น ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอย่างแท้จริง สิ่งอื่นที่นอกจากนี้ไม่ใช่ที่พึ่งอันเกษม ไม่ว่าจะเป็นคน เป็นสัตว์ เป็นสิ่งของอันใดก็ตามไม่ใช่ที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง ถ้าจะพึ่งพิงพึ่งพากันชั่วคราวก็คงจะได้ ที่พึ่งที่แท้จริงมีแต่พระรัตนตรัยเท่านั้น

จะเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวได้ก็ด้วยการทำใจหยุดใจนิ่ง ที่ศูนย์กลางกาย
ฐานที่ ๗ หมายความว่า ปกติของใจเราไม่หยุดไม่นิ่งมักวิ่งไปในอารมณ์ต่าง ๆ
ไปในเรื่องราวต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคน สัตว์ สิ่งของ ธุรกิจการ
งาน ครอบครัว การศึกษาเล่าเรียน หรือเรื่องอะไรที่นอกเหนือจากนี้ เราจึงไม่
พบที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง ไม่พบความสุขที่แท้จริงทั้ง ๆ ที่เราแสวงหา

เรามักเข้าใจว่าความสุขที่แท้จริงอยู่ที่คน ที่สัตว์ ที่สิ่งของ สถานที่
ทรัพย์สิน เงินทอง เป็นต้น แต่ความจริงแล้วไม่ใช่ มันอยู่ในตัว เพราะฉะนั้น
เราต้องเอาใจกลับมาหยุดนิ่งอยู่ภายใน ให้ผ่านภาพต่าง ๆ อารมณ์ต่าง ๆ ที่
เราเก็บสะสมเอาไว้อยู่ในใจ ผ่านไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งไปถึงที่สุดของภาพ ก็จะ
เข้าถึงภาพแรกภายในที่แท้จริง คือ ดวงปฐมมรรค เมื่อเราเห็นธรรมดวงแรก
ไม่ช้าก็จะเข้าถึงพระตถาคตภายใน ถึงพระรัตนตรัยในตัว

ภายในพรรษานี้ที่ผ่านมาได้ ๒๓ วัน มีผู้ปฏิบัติธรรมที่เข้าถึงก็มี
จนจะเข้าถึงก็มี อยู่ในระดับที่ฝึกฝนแล้วก็มีประสบการณ์ที่ก้าวหน้าเพิ่มขึ้น
ไปเรื่อย ๆ ก็มี มีหลากหลายประสบการณ์ ก็เป็นสิ่งที่น่าปีติยินดีที่เราใช้
วันเวลาที่มีจำกัดในโลกมนุษย์ มาสร้างความคิดที่ถูกหลักวิชา มาทำงาน
ที่แท้จริง คือ งานที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง และเป็นการแสวงหาบุญบารมี
ของเรา